

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzó küldemények intézendők: **A ref. lelkeszi lak.**

Bérmentellen levelek csak ismert kezekből fogadtnak el. A kéziratok nem adtnak vissza.

Kiadó-hivatal.

hová az előfizetési pénzek, a lapba számtal hirdetések és felszólamlások küldendők: **Nagy tér 136. sz. a.**

Hirdetési díjak:

Minden 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásán, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhet.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

A nyílt-terben minden három hasábos garand-sor díja 20 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Mik bajaink? Kik segíthetnének leginkább?

Két kérdés áll előttünk! Feleljünk meg reájok egymásután; bár az elsőre azt hiszem felesleges a felelet.

A társadalomnak mindnyájan tagjai vagyunk! Ha egész testünk beteg; megfogják azt érezni az egyes részek is! Ki ne érezné azért társadalmi bajainkat? Mindamellel nem árt a nyílt vártartás kedvéért oda mutatni egy két élesebben sajtó sebre, talán ha többen látják, többen sietnek enyhítésére.

Kezdjük el a körültekintést a családi élet körében!... Nem akarunk senkit bántani, midőn e tárgyat érintjük: egyáltalán nem személy, de a tárgy forog szemünk előtt!

Mondják, hogy halad, fejlődik a világ. A régiéket újak váltják fel, — és ez igaz; de mindez nem azért van, hogy minden újdonságon akár jó, akár rossz kétkézzel kapjunk; és pedig ez a legnagyobb baja korunknak! Ez a divatos kíváncsiság, melyből a csapongás, könnyelműség, játék a legkomolyabb, a legszentebb ügyvel is, természetesen származik: legnagyobb mérge a családi életnek.

Ez előtt, ha minden változott is, folyvást fenntartotta magát a jelesebb magyar családok körében ama bizonyos ősi, tiszta erkölcs, mely valóságos templommá változtatta a családi házat, melynek külsőjét csak tiszta érzelmek között léphették keresztül. Nem az a ridég templom volt ez, melynek kövein a szent borzadály miatt alig merik felverni a vízhangot tétovázó lábaink, de egy vonzó szenthely, melynek oltárán folyvást a szeretet tüze lobogott.

Őszinte bizalom, ragaszkodás szülék a gyermekek között! Nyitva valának a szívek, nem volt ok azokat elzárni egymás előtt. Most ezen régi szép és vonzó családi képet az udvariasság váltá fel a szó valódi értelmében. O hogy megtisztelti szemben a szülei és a gyermek egymást napjainkban? Csupa illem, csupa udvariasság az egész család! Csakhogy ezt az álarcot nem lehet úgy forgatni odában a szobában a huzamos együttélés alatt, hogy fel ne lebbenjen néha egyik másik szegőlye, s fel ne tárja a sivár valót! Amiből aztán rendszeren nem annyira nevelés, mint igen szomorú körülmény fejlődik ki: a képmutatás, a komédia.

Igy midőn a gyermekek a világba lépnek, nem bírják azon talizmánt, mely megmenthesse őket annak veszélyes örvényei között; de sőt tovább játszik ott nagy garal azon szinpadai játszmát, melynek ábcéjét már a családi életben elsajátították. Ehez járulnak még bizonyos ferde fogalmak az erkölcsiség felől, melyekről hosszasan nem beszélek, mert elég hangosan beszél az élet, melyek irányadó elveké kezdenek válni családi s társadalmi-életünkben egyiránt, s lerontják mindazt, mit a mult hasznost épített, s diadalra emeltek mindazt, a miben eddig félre lépett az emberiség.

Ha eltekintünk is mármost azon okoktól, melyek nemzetünket segítették a mostani zilált viszonyok között sodorni, melyek legnagyobb részt, helyi érdektől s kivülről jövő körülmények valának; beláthatjuk hogy főképen belső baj itt a főhiba! Egy erkölcsileg erős nemzetet nem puhíthatnak meg a külső körülmények, bátran fog dacolni, mint szirt az örvényekkel, tud tűrni, várni, és remélni; dicsőségét, önbecszeretét, önállóságát megtapodhatják, korlátozhatják, de önmaga sohasem fogja áruba vetni semmi drága kincsért!

Mi pedig látjuk mik folynak, mik történnek!

Esmerem becsületes, szabadelvű, humanus művelt családokat, hogy lelkesültek, midőn egyet-egyet mozdult a világ a tökéletesedés felé! S mindezen elveiket megtartották hiven az utolsó lehelletig! Nem bánták meg soha, hogy megoszták jogaikat ember testvéreikkel. És ugyanazon családoknak gyermekeik már örömmel visszavennék ama jogokat. S nem szánják naponként 25-ig botoztatni ama nyers nyakas parasztot, ki bátran szemek között mer tekinteni, s talán ellenvéleményét is nyilvánítani merészi.

Hja hibája nagyot fordult a világ! Új idők ujemberek. Sötét idők és parányi lelkek!

(Folyt. köv.)

KÖZÜGYEK.

A nyugdíjazás szükségessége s hasznos voltáról.

I. A községjegyzői nyugdíj.

Jellege: „Nem sokat várhatni oly tisztviselőtől, kinek minduntalan szeme előtt lebeg családjának nyomorúságos helyzete. Az ily ember, ha a legnagyobb ómgagadással, és családi anyagi törelemmel nem bír, könnyen máséhoz nyúlni legzükségesebb életszükségeinek fedezésére, és könnyen oly eszközökhöz is folyamodhatik, melyek tekintélyt a község előtt aláhalítják, vagy open szegényre, jellemnek beárnyékolására valók.” Lubrich.

Miután megyékben sokféle tisztviselői és hivatali állások vannak, még pedig olyanok, melyeken az illető tisztviselők és hivatalnokok, a közügyek, — a társadalom, — s haza, — sőt általában az emberiség boldogítása érdekében tett és teendő szolgálataikért nemcsak tisztességes díjazásra, hanem nyugdíjazásra is méltán igényt tarthatnak; ennőlfogva határoztam el magamat arra, hogy a nyugdíjazás szükséges s hasznos voltáról általában egyet-mást elmondjak; s hogy olvasás, közvetlen tapasztalás és gondolkodás általszerzett és megbírt nézeteimet e fontos tárgyról előadjam.

Mint hogy több hivatalos állás van a megyében olyan, hol az illetők az állam kormányától, vagy tőlünk nem függő és távol levő társulat-egylet-intézetektől nyrik a nyugdíjat: ezért én azokról csak annyiban szólok, a mennyiben a nyugdíjazás hasznos és szükséges volta ő rajtok és általuk is bebizonyul. Így aztán a nagy eszmével szemben meglehetően szűk térre — meggyőnkre — szorítván magamat; a jegyzői, tanítói, lelkeszi nyugdíjazásról akarok csak részletekben írni.

A mit azonban egyetemesen mégis, szükségképen elő kell adnom a nyugdíjazásról, azt legcélszerűbben s legbátrabban tehetem ez első cikkben; mivel a jegyzői nyugdíjintézetről e lapban már volt egyszer szó, s így a részletestől és a megyei közügyűl által elfogadott „tervezet” bírálgatása, illetőleg ismertetésétől némileg felmentve érezhetem magamat. A mi már felvett tárgyunkat egyetemesen illeti, hogy: a nyugdíjazás eszméje hol? mikor? s kinek a érdekében fogamzott? s hol és mikor öltött testet? minő körülmények között s minő alakot vett elősben magára? s mikor? azt én eddig még nem olvastam Hogy

ez, vagy ama csata hol és mikor történt? mi befolyással volt annak döntő fordulata a világ alakulására s az emberiség fejlődésére; mikor s ki által lett Amerika, ez ujvilág, felfedezve s minő hatása volt ennek a világkereskedelmre; vagy: hogy a gőz p. o. mikor s ki kezdte a gőzerő művekre alkalmazhatni; továbbá, hogy a bölcsészet nézetek, igazságok hogyan, miként fejlődtek, tisztultak; végül hogy a vallási eszmék minő alakzatokban nyilvánultak az idő változása szerint: ezeket mind megírva találjuk; de a nyugdíjazásról ilyeket — én legalább még eddig nem tudok; s nem emlékszem, hogy olvastam volna. Vajjon a középkor utolsó korszakában született-e ez eszme is a humanizmussal; vagy az uj-kort alkotó reformatio gyermeke tán ez is, mint annyi más népbőludító elv; vagy épen csak magát „felvilágosodás századának” nevezett korunk intézménye? tolem ne kérjé ezt az olvasó; mert én magam is mástól várom kérdéseimre a feleletet s kérem kételeimnek eloszlatását.

Na, de hallottam már én s nem egyszer, ilyen nyilatkozatot: „ki voltam régen? mi leszek jövőben? azt ne kérjé; hanem nézd azt, ki és mi vagyok most”; tehát nézzük mit eszközöl, vagy legalább eszközölhet a jegyzői intézmény most s mindenkor?!

Sok mindent: ez lehet a legegyszerűbb felelet. Annyi ezt is, azt is, a mennyit nem egy könnyen lehetne megnevezni s előszámolni.

A sok mindentől elérjük a nyugdíjazás intézményével mindenk előtt azt, hogy a hivatalnok, vagy tisztviselőnek nem kell szág, meg ezerfelé halászni, s hivatalos teendőin kívül más anyagi hasznót hajtó vállalatokba ártnia magát, hogy ezekből huzzon, kápon valami nyereséget; voltaképen hogy ezekből alapítson egy tőkét, mely után éregsége elnyomorodása esetén maga, halála után özvegye s netalán árvaí kenyerőket megkaphassák. Elérjük továbbá azt, hogy a hivatalnok, vagy tisztviselő minden idejét, figyelmét, egész erejét és minden gondolatát, egy szóval: magát egészen, teljes odaadással hivatalának szenteli. Ha e két pontban irrottak a mai állápotokat összehasonlítjuk egy fogjuk találni, hogy óhajtsáink és a valóság közt oly nagy a különbség, mint ég és föld között. — Ki ezekre fejet esóvál: ám állitson képzeletben maga elé egy hivatalnokot olyat, ki nyugdíjra számít s egyet olyat, kinek ezen reménye nincs, mert nem lehet: a kétfőnek működése között, szorgalom, odaadás, akarat, erőfajtés s pontesságra nézve amaz óriási különbséget megtapasztalhatja.

Más részről amaz, eredményeit tekintve, magasstos intézmény létezése mellett, a közszolgálatban, hivataloskodása közben megöszült, vagy elnyomorodott lelkiismeretes hivatalnok s tisztviselő nyugodtan gondol munkakép telenségére, az éregség napjaira. Ha nem rug is nagy összeget, az s mit nyugdíjll fog kapni; de mégis nem kell koldustarisznyát akasztania nyakába, magának, gyermekeinek; nem lesz arra kárhoztatva, hogy éhen, rongyban, nyomorban vesszen el, mint némely hivatalnál maig történnek mindezek a szó betűi szerinti értelemben.

Ezek és sok más ily dolgok és körülmények jutottak eszembe, midőn a megyei közügyűl által elfogadott: „községjegyzői nyugdíj és segélyalap alkotásáról” szülő szabályrendelet kezemhez jutott. Felőtölti szemem előtt azonnal, hogy a községjegyzői állás most már teljesen biztositva van. Meg van választva élet-hossziglan. Fizetése — a mellesleg munkadíjjakkal — tisztességes. Van természetben lakás. Hivatalos kiküldetésekkor nap-díj. Elnyomorodás és előregedés esetén nyugdíjat huz. Ha a jegyzői családból kidönti a halál a kenyérkeresőt hátramaradt özvegye és árvaínak, a szolgálati évekhez képest több-kevésbb segély. Valóban nem csoda, ha ily előnyök mellett oly kecségetető állásnak tekintik ezt, hogy kivált a néptantók tömegesen cserélik fel előbbi hivatalukat a községjegyzőivel.

Igaz hogy terhet ró a jegyzői-karra. De hát ingyen s könnyen mitsem adnak.

A mostani s leendő jegyzőeknek hivatalba lépésükkor fizetni kell 40 o. é. frtot. Azontul évenként év-díj ezime alatt 20 frtot. De ha ezt megteszik — pedig könnyen megtehetik, magok s családjuk jövője sokkal inkább biztositva van, mint bármely más nyeresékedő társulatok által ezt elérhetnék. Fizet még ezen alap-hoz minden költség az állami egyenes adónak egy-egy frtja után!/, krt.

Hogy hány a jegyzők száma most, s így ’véleteli díjakból negyven frtjával mily összeg jöhét be; ismét 20 frtjával évdíjjal mit fizetnek be összesen; mennyire rug az ¼ kros községi pótlék, és így minő tökélet most azonnal előteremteti, valamint azt, hogy ennek ismét mennyi leendő évenkénti kamatja: ez éket nem tudhatom, mivel adatokkal e hozzátvetőleg sem, delkezem. Ahoz sem tudok szólni hozzávetőleg sem, hogy: hány előregédett, elnyomorodott, hány özvegy és árva vehető fel átlag évenként nyugdíj és segé-

lyezésre. Így nem mondhatom meg azt sem, ha vajon elegendő-e ezek részére a fentebbiekből bejövő tőke kamata. De hiszem, hogy a szabályrendelet tervezői s megalkotói e kérdésekké tisztába jöttek.

Mindenesetre igen szép, hogy ezen nyugdíjintézet áldásos működését nem a messze jövőben, hanem azonnal megkezdő azon övezetek s árvákra nézve, kiknek férjök, illetve atyjuk a megye területén öt év óta szolgáltak.

Az állami egyes adó-forintok után járó 1/4 khröz van még csak pár szavam.

A községek jegyzőjén kívül más közhasznú hivatalnok s más oly általános úrkétsége is van, kinek és a melynek kielégítésére az 1/4 krt szinte elmulhatatlannal igénybe kell venni. A tanítás az iskola szükségességét értem. A jegyzőkre nézve az 1871 évi XVIII t. cz. 67. §-a intézkedett. De a tanító nyugdíjról nincs törvénykezés a mi nemzetünk törvénykönyvében.

De most végzem szavamat azon óhajással, hogy a jegyzői nyugdíj és segélyalaphoz, övezetek s árvák segélyezésére végtel nem kelljen hamar, sőt soká... soká nyulni hogy a 10-15 krosz pótlék melletti feleslegessé, a 20 frt. évdíj kevesebbé szállítsassák.

A tanítói nyugdíjról a jövő számban.

Görömbi Péter.

Nyirfalombok.

XL.

(A miniszteri crisis eredményei. Mosolygó és savanyú arczok. Miért? Boldog néptanúk. A gőzforró átmenet. Fanyar rim az édes reményre. Párdatája annak a történetnek, mikor valaki napról napra biztatta a... Ne legyen érelekenyek. Csánthalan érvök. Szük a pénz — ha bővebb lesz, mára kell!)

A miniszteri válság szerencsésen elmul, egyik másik piros bársony karszék gazdát cserélt, némely embernek kitétek a szürét (satis tarum quidem!) némely ember belejött (mint Pilátus) a Credobá... immár vége minden bajnak, örvendő Magyarország! legyen hegyen völgyön, tigrisek barlangjában és mamelukok szátraiban lakodalm!

Hanem hát a derült és örömsürgő arczok mellett nagy bőséggel találunk olyan savanyú képeket is, melyek az országos (?) öröm magasságát és mélységét meglehetősen csekély százalékra csökkentik.

Egyik azon busul, hogy nem ő lett miniszter, másik azon, hogy miniszter lett, sok szerkesztő azon, hogy miért lett ily hamarosan miniszterium (mennyi hasibé betelt volna még badarnál badarabb kombinációkkal!) az ultramontán had azon, hogy miért is lett miniszterium (mennyivel jobb világ volt a concordatum üdvös korszakában, midőn a kard és kereszt oly hűségeen támaszkodtak egymást!) legtöbbször pedig azon busulnak (boldog egységűségükben) hogy vajon miből él meg majd az a sok exminiszter, kiknek létszáma erőssé mint kőbarányban nevededik, s a hálatlan szász kérszékkel elpartolásával valószínűleg még nagyobb arányokat fog öltetni... szóval szomorúság yomoruság mindenütt, a hazában, miniszterek miatt és sok más egyéb házi és nádi kalamitások miatt.

No de legalább derék népmatitónk, a nemzet ezen érdemes napzsámasai vidám arczczal folytatják veretőkét pályájukat. Mult év elején a felöltöttek oktatásával foglalkozván, e sanaryu munkájokért némi jutalmat nyertek az államtól s 30—50—80 egyes képezeért (lejenként 3 frtyával számítva) takaros összegre tettek szert, mely feloldozza őket a jelen inséges idő súlyos és élelemészítő gondjaitól. — Kár nagy kár, hogy az országos pénzügyi zárltság miatt beszüntetve lön a folyó évre a felöltöttek oktatása, a mennyiben tudunkkal sem a néptanúk helyzete nem javult mind-ezideig (de sőt most rosszabb mint valaha) sem köz-mivelődésünk nem emelkedett a középszerűség vonaláig sem, nem hogy a kellő és óhajtható magaslata.

A „Szabolcs” tárczája.

A muhi-pusztai csala.

(Vége.)

E közben, mi csodás esemény! csak kurta koronként Szalocs egyenként egy fajny nyil, nem tudni ki küldi: Pávazemes szárnyu valamennyi s aczél hegye kékes. Szembe itt egy Szécsnél, Rimatajon a legdelibbűnél, Más úti majd Fornát, a harmadik ifjúsító Gált; Anyi halál, a hány nyilnak suhanása. Balogh most Hah, ne remegj, magyar! állj hosszúz inakkból ily tüzel, és im Ujjbál nyilsuhanás,—s Balogh a szó helyett pirosas vért Lók ki fehérülő ajakáról, torka tövéből Regzke ki a nyilnak gyilkos, ragyogó szemű szárnya. Látja Tregray karvaly szeme ily sirdalmas enyészést És ura véresét: pár perciz rája nyugasztja Véres sombtojára, habozva, szakállatán állát; Honnan e sürü halál, szemesen virgázza, s im ottan Új gyeses ornu hátar-domb s ifjú mogóli mögötte, Új nyilat illésztő aranyos hurjára Legottan Kapja paritájját s a tászkából kis ökölyi Ép gránát jegezetet vesz — elég már eddig a mit töl.* Gyorsan egyet kanyarít feje környül a hosszú paritára, S mint ragyogó csajja, hűs alkonyban, tűnve repül el: Elsuhan a fénykő, s a kilátású homlokon, a szem Ivei közt becsap, a bezuzott csontlyukba rekedve. Nyil s nyilozó elhull; ekeget tépő jaja által Bájtyának, nyilazó Vznak, gyászolva, siratva. Nyalka Szírom pedig im jó, Immaus vállain élő Hó sznével szót ragyogó kaftányban, arannyal Szegve, virág himzett száll, mely a kasmiri bércezen, Hangarügyön s ruta zóld ágacskaán legelészett Bak szörzálaiából, pók hálójára hasonló. Készül s üstökön hólítottó színi papakkal, Mely hegyiben gyors him nyargának lengeti tollát, Veriboros pirosan, hosszan, távolra kitünőn. Jön szép szürke hamar paripán; a sál-ív arannyal Vert fogatú gyilkot mutogat, míg jobbja kilencz láb

Ismered-e türemlen olvasó! az a sajátságos érzés, midőn a gőzforró 40—45 fokú hőségéből a hideg zuhany alá vezényel a fürdőszoba s felig megfőtt, s felig megolvadt tagjaidat jégheideg víz akára megfagyasz-tani?... Mondhatjuk, nem tartozik a kellemes érzések közé!

Ilyen és semmivel nem kedvesebb érzés lepett meg bennünket, midőn fentebbi rőzsaszíni merengés-sünkre azt a „kadenciát” kapjuk e napokban jobbról és balról és a szélsőrsa minden irányból, hogy de bizony egy árva garast sem kaptak még az árva tanítók (legalább megyekben nem) a felöltött 1873-ik évi oktatótér. Zörögtek, folyamodtak, kérelmeztek... mind hiába. Biztatták biztatták őket, de fizetni nem fizettek. Egyik határidő elmul, a másik, a harmadik is, de pénz még sincs. Nincs és nincs, dacára megyei tanfelügyelőnk újabb újabb szorgalmazásának. Talán nem is lesz!?! Nem dobban-e meg szive hárkinek is, látva amaz öregek érvényű igazságnak „múltó a munkás az ó jutalmára” ily minősíthetlen kigynulását arczulapsáit?

Különbien miért tekintenek ily sötét szemöndegre a tényállást? Mire való ez az érelekenység? Mindössze ez a hazának tettek némi csekély szolgálatot, ez pedig minden jóravaló embernek mulasztatlan kö-telessége. Szükségét látnak? eh, ez most általános be-tesség, miért lennének ok kivétel? Aztán meg, hátha a látszó haszon mellett még kárt tesznek, mert hej! nem oly jó a népek az a nagy világszög, mint némely rö-viditűk vakmerőn hirdetik. Hátha azok közül kiket a tudomány elemeibe bevezettek, idővel veszedelmes or-zságháborító demagógok, kommunisták, internónalísták kerülnek ki? Mindenesre nem ártandó bevárni, ha nem így lesz-e a dolog, s addig egy batkát sem utalványozni számukra. Ugy is ha már eddig várhat-otok, miért nem várhatnának még tovább! Különbien is szük a pénz, de ha szászor vagy ezerszer bővebb lesz is a magyar jegybank felállításán folytán (majd úgy ab-ban az időben, melyet, nem érünk meg hajasan, kopasz-on is bajosan?) nem nekünk azok a vidéki jámbor atyafiak! előbbval, oh száz férdoldell náluk a budape-sti sugárút, új ezredek alakítása, erődítmények épí-tése és a „honmentó” nyugdíjasok mielőbbi meg-igasztalása...

— z — y

VIDÉKI LEVELEZÉSEK.

Ór april 10. 1874.

T. szerkesztő ur!

Husvét második napja Ór községére nézve nehéz megpróbáltatás és pusztulás szomorú napjává lett Mert déli 12 óra körül, a helység közepén, a törvényház hátulós szobájában lakozó szegény izraelita gondatlan-sága következtében tűz támadván; miután az az eros déli szél által édesített: egy óra alatt 23 lakház egy szaraz malom — összesen 52 épület lett a kőz-ség nagy része egyszerű lángba borult — mi az oltást igen alkaldozta.

Mintthogy minden őri lakos saját vagyona menté-sére volt utalva, nagy segítséget nyújtottak e veszedele-mben a szomszéd Vajha lakosai, kik számosan jelen-velek a vészhelyen, minden igyekezzettel azon munkáldokták, hogy a tűz elől minden éghető tárgyat a kertekre elhordván, a tuzet megszüntethessék, mi végre csakugyan az ó fíradásúkat által sikerült is. Fogadják Ór község köszönetét, szomszédai és emberbarátai szíves-ségükért!

32 család maradt hajlék, élelem, ruházat és takarmány nélkül.

E szelid és szorgalmas földmivelő nép, mely más-kor készséggel segített a szűkölködőkön, most maga van a könyörülő emberbarátok segítségére szorulva; mert nagy részben minden élelmiszert, minden ruha, a rajtok levőn kívül, menthellen elhamvadt.

Hosszu dsidát forgat, s vele vért ont, életet olt el; Balja pedig ragyogó réz pajzsak alatta feszül meg. S oldalt függ kövesen ragyogó, sarló alakú kard.

Hős Kálló, kinek a szíve rég vérzik, tüzesült nyil Mint ha suhanna nélt, fellorr, hő csapja meg arczát, Mint szélvészre pirul nyugot esteli fellege olykor, A mongol fővegen látvaja lobogni piros tollt.

„Hah, tollam!” rikkant — hiu pávakának, te valál hát Brányi gyilkosa? mely cicsomád, gaz martalok az mind: Már eleget fénylél bennök; nosza rakd le, kalóz eb! S mint ha örök három escespa pfogató sorakozva Som hadarórával követ: elesajpa kezéből

Hosszu dsidája nyelét, ronggyá szétverdesi pajzsát, S egy buzogány-zuhanás leteríti a büszke hamar ment. Am Szírom őrge sebességel talpára szökik s ily Bősz dühe Kállónak rémületet öntve szívébe:

Gyilként elcsuszik és tekeregve fut el. Paripáját Szökötti Kálló és sarkalja; de száz akadály van. Feket ereszt ő is, leszökik s kitünő kalauza

A távolra piros toll színe után rohan; ám ott Fürgő Szírom csavarog s lebegő lábakkal odább áll: Mint ha himes rétegek sokszíni virágai közt a Szellő futva cizkák. Kálló nyomaian van azonban, Nem hederítve reá, mi halálos vész nyeli jobban.

Végre lihegtében, be nem érhetvén, buzogányát Megcsóválja, subintja, repül az az illó Nyakszirtébe, s a lőt vérrpíral festi zekéjén. Szédül, felbukkan s a port markolva, kapálja.

Szive töltöt Kálló pedig a hörgőknek aczélját Markából kivéve, s dögvén: „Ibrányi tor ez ma!” Elveszi elrabolt díszét vasa éle — fejestül.

Most veti Kálló szét zemeit s nem tudja, hová jött, Csak riadásaiából az emésztő narci viharok Sejtí, hová kelljen törekednie; helyre tüze hit Tollát és indul az gövéhiz; utja halálos; Foga szát s azzal nyesi azt a vívó seregek közt. Mint a nádavágó, ha kiverit pengéjű kaszával Dolgozik itt az erős; de egy elhulltára tiz áll fel. És ki gereb-heggyel, ki nyilával sebzí, miként a Vadkant a hajtó vadúzesen sebzí vadászénp.

Vajha a könyörülő emberbarátok segédlemmel sietnének az elhamvasztott Ór község végségre jutott lakosai könnyeinek letörlesztésére!

Maradtam tisztelettel Nagyváthy Ferencz.

UJDONSÁGOK.

(1) A nemeslelkű közönséghez. Igaz ugyan, hogy sok oldalról igénybe van véve nálunk, mostoha viszonyaink között az áldozat-kész-ség, ez az oka annak, hogy a legnemesebb czélú adakozási felhívások is chartabiankát mutatnak, mit igazol azon körülmény is, hogy a megyei inségesek javára nagyon gyéren gyűlnek az adakozások; mindamellett újabb rovatot szándéksom nyitni adakozásra e czim alatt: „Az őri tűzvész által sújtottak javára”. A lapunk mai számában közölt őri levél mu-tatja az iszonyu csapatát, mely a mostani insé-ges körülményeket hozzászámítva, a kétség-beesés legsötétebb örvényébe sodorta ott a mindenöktől megfosztott lakosokat. Alig gon-dolhatunk oly könyörület emberbarátot, ki tehetségre mérten ne igyekezzék járulni a szerencsétlenek felsegítéséhez. Bárminemű adomá-ny szívesen fogadtatik, s szerkesztőségünk által nyilvánosan nyugtáztatik. Az adakozá-sok a „Szabolcs” szerkesztőjéhez kiüldendő, ki is az adakozók sorát ezennel megkezdí 3 forinttal.

(Sz.) A f. hó 9-én tartott képviseli gyűlés határozatának folytatása s vége. Schwarz József hazatérta lakosaiti díjának 30 frtól 15 frtra leendő le-szállítást kérelmezvén; kérelme, tekintetbe vétvén kedvezőtlen anyagi helyzete megadatott. Olvasottat több egyháztanács lakosokak körvénye a szénaterre-és szabályozás vonalnak kimutatása tárgyában. A tanács a tiszti mérmőkkel együtt megbízottat, hogy május 15-ig az ide vonatkozó munkálatot elkészítenv az a képviselet elő jóváhagyás végett terjessze be. Olvasottat a jogügyi szakosztály véleménye melyben a város által a már beszüntetett nyiregházai tanító-képezőnek haszonvézet gyanánt adatott, 50 hold föld mult év jövedelme 575 frt oly módon véleményezték az operá-si tanító-képező javára átadatik, hogy e jövedelem a város által 600 ftra kipótlotván, ez összeg a hely-beli pénzintézetek valamelyikében helyeztessék el s ka-matja rendszeren időben szolgáltassák át az illető intézet-nek. Ugy azonban, hogyha Eperjesen ez intézet beszüntetnének a város feltartja magának ez alapítvány feletti rendelkezési jogát. Gazdasági szakosztály véle-ménye elfogadtatott. Úlés vége fél egy órakor

(*) Többek megbízása folytán kérdezzük a sóstói társulatot, mikor szándékszik a fürdőt meg-nyitni? Az idők a fürdésre alkalmasak! Sokan óhaj-tják annak megnyitását, s talán a társulat pénzirtára se bánna azt meg.

(g) A reformált egyháztanács legközelebbi gyű-lésében Dr. Kovács Sándor urat jegyzőül megválasz-totta, ki is e hivatalt szívesen elfogadta.

(ie) A r. cath. orgonára f. hó 12-én rendezett táncmulatsággal egybekötött szavaiati zeneestély szé-pen sikerült. A szereplők mindnyájan dícséretben meg-feleltek a varakozásnak. Wildner ur pedig, ki városunk letele óta öti fényes jeleit adta a közügyek iránti buzgósgának nem csak kedvező figyelmet, de valóság-os elismerést is érdemel.

A riogás iszonyu, mit hallván Kijesuk, előtör, S kopja hegyére vévő az elaladt: unott teherül volt Élete már s czélt ért, így hát könnyen letévé azt.

A fejedelmi vezér ismét végig lovagolja A hadi rekedet, és a remény fényében enyélő Gyözelmet tüelő igéi deszen gyarapítják.

„Rajta, derék fiaim! munkátokba isten is örvend! Csügedez a rabló; javul, éled a szent haza! Rajta! Rettenő moraj az, mi zavarg regor levegőben. Ó maga, hol legerősb a munka, hol a csata leghőbb, A központon, a hol Rembádot Uzon rohanás meg, Vágtát elő; mivel ah! iszonyu vésznek dühe dul ott.

Kollár tört tagain tőper a hadi mén pata immár, S vérti keresztje sötét vérsártól undok; a hősnek Lelke urához szállt, kifolyó vérvél Esését Medzoa torlandó, majd bővölvei bajnokival jó.

S hozza erős karját, hogy Uzur, dandári paranesnek És Tolon is lerogyott, Uzon érez bajtársai; ah de Mendoza is hült már, noha tüzhöz módra heves volt, S hullt vele el Tokaj és Nyirnek sok bajnokai papja.

Sőt a nemzeti szent lobogó is Ulunak aczelos Markában rendül, vad Orángzéb törve reája, S mert maga vad Batu is bevegnyül. Bocsetort torlandó És ha Ulv szaporán bal kézbe vévén lobogóját, Nagy esatavillámát nem rántja elő s haragában Harcosz Orángzebet el nem verdesi, martalokul lesz.

Ámde azért iszonyu itt a gyász. Mintha oroszlán Sördülő fiait kivezerli vadon-szövedékből Préda után: olyképe a dicőh hírom fiatal hős Endre, Janár, Miklós, követik vala hősösvi atyjok Forgách Endre nyomát, de csak egy van már fen azokból, Sebben az is, hon-igért halván el a többi dicősen.

Vad Batu kardja alatt most vérzik el oly szomoruan, Oly keserű szél, Sztrpókónak hős, Pethő is; Ah mert szent lángu feleségét, Topla virágát; Szép Ahalyzt, kebelén a szerelm mennyébe lehetlen Vinnie; és eső szíve bár hül, alig dobog immár, Fényvezetett szemével meroven néz, kitép epdvén Szíve felét, ki hogy ott termett, kétségbeesése

Meg nem ölé, de szívet iszonyu kinnak nyíla járja. A harcot hasítá jaja hangja, világa ölojót

— **Postaügy.** Az 1872 és 1873 évi kézbesítetlen térti-leveleknek a nagyváradi m. kir. postagazgatóságnál bizottmányilag történt felbonthatás alkalmával, egy Nyiregyházi 1873 apríl 30-án postára adott, „Karl Hoffer Kassa” című poste restante közönséges levélben pénzbetét találtatott; ennek folytán az ismeretlen levél-feladó értesítettük, hogy kellő igazolást után levétét és pénzét a nagyváradi m. k. postagazgatóságnál vissza veheti. M. k. postahatár Nyiregyházi, 1874. apr. 17. Kardoss m. k. postahiv. főnök.

— **A városi órák** rohamos gyorsasággal sietnek kiméni a megmérhetlen időt. A vasuti óránál legalább is egy fél órával járnak előbb. Ha a városi órák azért vannak előbb vite, hogy a vasutára szándékozik elő ne készenek: igen dicséretes dolog! Így is azonban elég-séges, ha a városi óra egy fertályt siet; miután tudjuk, hogy az órák rendbentartására a város évenként tette-misszeget áldoz: nem fog ártani e tekintetben kissé erősebb jelölés!

(n) **A múlt szánkban jelzett** „Katonai hatalmakkal dőlt” vonatkozólag a rendőrség és a tisztikar dicsőretére legyen mondva örömmel jelenthetjük, hogy a rendőrség és a tisztikar erélyes működése folytán dacára a szolgálati csökkenésnek, sikerült a bagnetthöz felvezetni, most már az illető szenevdi bűnök természetesen következtét. Annyit azonban egyszer mindenkorra jónak látunk megjegyezni, hogy az efféle kihágásaitól polgári után feljelentett s büntetett katonákat tanácsos lesz büntetés után más városba áttenni.

— **A nyiregyházi ref. új templom javára történt adakozások sorozata:** Pásztor János ur hágyományá 1800 ft, néhai Jármy Menyhért ur befizetett 200 ft, Kovács Gerő ur 200 ft, Gredig Jeremiás ur 200 ft, Tester Antal ur 200 ft, Hóság Ferencz ur 100 ft, Domján Sámuel ur 100 ft, Dr. Szabó Dávid ur 100 ft, Feszty Sándor ur 100 ft, Papp Menyhért ur 50 ft, Mezei János ur ács 40 ft, Nagy István 50 ft, Korányi Károly ur 20 ft, Pere János ur 10 ft, Bene László ur 20 ft, Moravacz János ur 10 ft, Ormos Mihály ur 20 ft, Mezei János ur fazekas 100 ft, Néhai Megyesi Mihály ur 20 ft, Maesi Mihály-né 4 ft, Stéphan Ágoston ur 50 ft, id. Török Peter ur 40 ft, ifj. Török Péter ur 40 ft, Biró László ur 65 ft, Balla Gusztáv ur 50 ft, Czinecz Sámuel ur 20 ft, Sol-tész Gyula ur nevenapján 1873 gyűjtéett 18 ft, Jám-bor András ur 5 ft, Gyessó János ur 1 ft, Bauman Pál ur 5 ft, Sipos György ur 1 ft, Schoeczyk András ur 5 ft, ifj. Biri Károly ur 1 ft, Tóth Imre honvédmester ur 10 ft, Kerekes Lajosné 5 ft, Kovács József asztalos ur 10 ft, Flegman Miksáné 1 db. arany 5 ft 25 kr., Horváth Imre ur 5 ft, Teleky Erzsébet nejje 5 ft, Horváth Ilona leánya 5 ft, Sándor Emma sógorója 5 ft, (folytatjuk)

— **Vettük a „magyar nyelv” IV. füzetét.** Következ tartalommal: Az összehasonlító magyar nyelv-tudomány nevezeték. Hunfalvi. — Befelező megjegyzések Imre S. pályamunkájára. Volf. — A „be” önös értékű használata. Komáromy. — A nyelvújítás az összehasonlító nyelv-tudományban. Steiner. — Nyelvtörténeti adatok. Lőrincz. — Adatok a nyelvújítás történetéhez Fischer. — Iker szók. Ilász. — A magyarságot a hi-lapokban. Steiner. — Nyelv-tudományi irodalom. Steiner. — Idegen csemétek. Steiner, Tursányi, Ferenczi. — Kérdések és feleletek. — Nyelvgyűjtemények 1) Szó-lismódok. Szabó J. Lehr. 2) Párbeszéd. Könyve Szig-eszti. 3) Népmesék. Pfeiffer Julia. 4) Tíjtsók. Bakoss. Veress. Malmosi. Weisz. Károly. 5) Kaszárnyai szók. Lintner. 6) Találós mesék. Weisz 7) Mondókák. Somlyai. Papp. 8) Gyermekek szavak. Baresa. 9) Gyermekek versikék. Gyulai. 10) Mester műszók. Ballagi. 11) Gony-nevek. Tursányi. Helynevek. Zsoldos. 13) Népdalok. Veres. Rokontöldi. — Üzeneteink.

(X) **Valóban mélyen kell esadálkozniuk** a rendőrség érzéketlensége felett. Már felírtuk nek a

dig elég erélyesen, figyelmet az „egyházszoci” veszett dühösség ebek iránt, s az utca mégis telve van, való-ságosan hemzseg ezektől. Majd minden házban van ilyen a keleti háziorban. Az arra járóknál valóban nem tudjuk, hogy valami pusztai tanýára tévedtek-e, vagy pedig egy rendezett tanácsos városban járnak. Teg-nap delután egy 8—10 év között lévő gyermeket, ki minden csintalanúság nélkül haladt végig az utca közepén megtámadták az ebek, a földre gyömörték, lábát megharapdálták szeméink láttára;*) úgy hogy alig menthették őt meg a kutyák elől. Még egyszer komolyan figyelmeztetjük az illetőket e szomorú körülményre.

— **Ertesítjük** a helybeli és vidéki közönséget, hogy Nyiregyháza több zenekedvelő által jótékonycézra táncszertélylél egybekötve, az évi májusból másodikán hágyverseny lesz rendezendő, az e célra felkért köz-kedvelt zeneművészek és városi polgár Szényi Gyula ur vezetésére és közreműködésére mellett, — vett tudomás szerint azokivül még Schmur-Józsa Sarolta uró, Kál-y András ur, a kótái Mandl testvérkar és Fazekas Lajos ur, — Andrásy Angyél, Bodnár Ilon, Nyiri Er-zsike, Palánszky Margit, és Báthly Berta kisasszonyok fognak közreműködni, a program annak idejében szét-küldetni

— **A törvénykezési palota mellett** a g. cath templomra vezet köz tele van minden féle gazzal, szeméttel s piszokkal. Vajjon mi ezéla lehet a rendőrségnek ezen gizzagal? legalább is jó volna ott bog-lyára rakatni, így legalább még valaki pénzét is adhatna érte. Eddig a tréfából! Valóban pedig kérjük az ille-tőket különösen a főb helyeken nagyobb gondot for-dítani a tisztaságra.

— **Zalamegyében** a főispán felhívására 6194 ft 96 kr. 15 arany és egy Napoleon d'or gyűlt össze a kolera-árvák és özvegyek javára. Valóban kár, hogy mi nem vagyunk főispánok, így talán a megyei insze-gesek javára nyitott rovatunk „Schwarz” nem mutatna.

*) Ugyanazon órában egy mást is. Szerk.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Tisztelt szerkesztés ur!
Nagyon lekötelezve, ha e sorokat becses lapjában felvenni méltóztatnék! Van a vidéken egy jómódú ház, ezt a házat az Ur Isten mindennel ellátta, — még a nevelőnő sem hiányzik; az a ház rendezkezik egy pa-rancsolóval, de nem a házi gazda szeméjében, hanem egy gyermek viszi e nevezetes szerepet — Egyszer azután eszébe jutott e gyermeknek, jó volna a nevelőnőt nyakáról lerázni — és ime provocalnak scanda-lumot semmiért és stante pede — elhajlat! Minek a nevelő! Ezt is jó lesz expedálni: és mi történik; egy szép napon ennek is „mir nichts dir nichts” kiad-jak a laupaszt. Tehát egy névelő és nevelőnőt csak imig amny lehet szolgáló vagy kocsikéint elhajtani? vagy ez tán a hála! vagy tán a kecségetések és igé-retel beszállás? vagy még valami e nevelőnő csak ilyen amolyan szedett-vetett teremtményei az Ur Isten-ek! E nyeresz tisztán még különben egy bécsi, ille-tőleg díszgyári unak nagy érdemei vannak; ez az ur, ha elfogy az aprópenge, vidékre jön-kuruzsolni, be-száll a házhoz, ott azután miután nevelőnő és nevelő közönyösen fogadják, — mert sem tanuló sem végzett ember — rágalmaz, gyaláz és ügyekbe avatkozik, mik őt, miát vendéget és vidékét nem illeti.

E botrányt és visszaélést a művelt világ bírálá-tára bízván, maradtam a tekintetes szerkesztő unak aláztatós szolgálja

„Érdekelte.”

*) Ha e közleményben foglaltak valódi tények: méltó azokat a nyilvánosság elé bocsátani, egyébiránt a viszonyok előlünk ismeretlenek ugyiszentén a személyek is. — A közlőtekrék beküldő leand felszól. Szerk.

„A táborb belépő sok mongol ezerje Kadánák; Ott a halál leve már urra; a hid-ör is utolsó! Nyögve csatát; Kelemér harcaldoztat; a hid üszög már! Isten ítéletnek riadó dörömlöteket száll Végig a harcсорокон Rugas és gyász hire; levertség Egy felül es diadal dolyf láza kel elleni részről. E riadás Batunak jel volt, megfejtini tudta; És érteke szerint vel fordítia dolgot. Mint megjutult zivatir, mikor a szelvész belezudul, Ront a királyra, hogy őt s országát sajtja baláira. Am az örök Figyelo szemetenyén őrzi Belát; Vesznie nem szabadott. Lemelt fuvallja legottan Hősk kelbibe, a kiket áldozatoknak emel föl; Hogy hazá- és fejedelm-védőt az utód is imádjá. „Mentsd meg, uram felség, becses élted!” a haza élte Egy a tideddel!” eseng nagykelő Druegh, fejedelmi Hódolatos kelélt a csaták vilámai közé Toiva egy oldalról; míg másról Dörre, Rogécznek Tisztes hőse, vető szent fúrteit a diih él, mely Béla fejére lefor; Forgách pedig érezi marokkal Zablatóvon ragadá feltett ura bősziparipját. „A haza üdvéért, fejedelmem, uram, menekülj, fusz!” Félre ragadják így a királyt; ő látja családka Arczát sorsának komorului; sóhajta szívében: „Szent a menny akaratja!” Legott a vést fogyatandó, Gyors ítéseket oszt a gyilkos zür zavarában; S a hannah szentelt főt félrevoná a viharról. A Hős Dtre fejen a szűh hó bíbor unya már El kifolyó vértől, szintén a búszke Homonna Vérben fekszik, a him szereltem szent szárnyain indul Lelke; de Béla, Rugas-és Batiz- és Forgáchnak inadó Or ügyelése alatt, röpül a szörnyű csatáról. Észak-irányban. Az est gyász leplevel betakarja A könyező menynekk szímetét a bájtelet tengert; Mig fut az árva király, éltt jobb sorsa megvíván, S a szaladók nyomain vad abajóknak raja zügván.

Szabó Dávid

M e g h í v á s.

„A kisvárdai vidéki felekezetenküli népnevelési egylet” tavaszi közgyűlést f. évi april 29-én d. e. 10 órakor K.-Várdán a nagyvendéglő teremében fogja megtartani, melyre az egylet t. tagjait hazafiai tisztfelet meghívom.

Eparjeske april 10. 1874.

Piliszy László egyletli elnök.

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

Az állat és növénythonosító társaság által Bu-dapesten az állatkertben 1874. évi június 4-től 11-ig államjegy mellett rendezendő országos baromfiállítas

programja.

Az állat és növénythonosító társaság, tekintve azon körülményt, hogy a baromfi tenyésztés a folyton növekedő szükséglet és árak mellett hivata van különö-nen kisebb gazdaságokban és nagyobb piacok közél-ben nem megvetendő jövedelmi ágat képezni, a baromfi tenyésztést előmozdítani és iránta az érdekeltséget teköltödni, az állatkertben Budapesten, folyó évi jú-nius hó 4—11-én baromfiállítást rendez, melyben le-endő részvételre a baromfi tenyésztő közönséget ezen-nel tisztellett meghívja.

1. § A kiállítás tárgyait képezik: egészséges, és éb hibátlan mindenféle tyúkok, pulykák, ludak, és kacsák rendes és hibozt állapotban, továbbá baromfi te-nyésztési eszközök mint: czészteri etetők, itatók, költ-fészek, sat. hízaló ólak és tenyésztők tervezetei és irodalmi termékek.
2. § Jutalmaztatni fog a jó, szép és czészteri.
3. § A jutalmak magyar aranyak és ezüst forin-tosokból állanak, és következőkép tűzettek ki:
1) 3 díj egyenként 5 arannyal — 15 arany.
2) 3 díj " 3 " — 9 " "
3) 3 díj " 2 " — 6 " "
összesen 30 db. arany.
4) 2 díj egyenként 10 ezüst frt. — 20 ezüst frt.
5) 3 díj " 5 " — 15 " "
6) 4 díj " 3 " — 12 " "
7) 6 díj " 2 " — 12 " "
összesen 59 ezüst frt.

Ezen jutalomdíjakon kívül dísz-okmányok is fog-nak kiadatni.

4. § A jutalmak június hó 4-én egy, ugy helybeli, mint vidéki és ezéla külön felkért szakértőkből álló bi-zottság által ítéltetnek oda.
5. § A kiállítás befejezte előtt a kiállított tár-gyakat a helyszínről elvinni nem szabad.
6. § A kiállítandó tárgyak legkésőbb folyó év május hó 15-ig egyszeri levélben, mely az állatkert igazgatóságához (Budapest, városigert, állatkert) inté-zendő, bejelentendők, mely alkalommal a kiállító az iránt is nyilatkozik, vajlon kiállítandó tárgya eladó-e? és igenli esetben mily áron?
7. § A kiállítandó tárgyak az állatkert igazgató-ságához kell hogy legkésőbb június hó 3-án érkezze-nek. A tárgyak bérmentesen küldendők. A kosarakra, vagy ketreczekre, melyekben az állatok küldetnek, a küldő neve, lakása, a baromfi neve, fajja, száma, színe, fa tabáira írva megerősítendő. Az el nem adott ha-romfi a kiállítás befejeztével tulajdonosának saját költségen visszaküldetik.

A küldés módját illetőleg megjegyeztetik, misze-rint az legzélszerűbben a postán eszközölhető, mert a posta gyorsan szállít s kis szállítmányoknál nem is drágább mint a vasuti szállítás. — A kosárba vagy ketrecbe, melyben az állatok szállítatnak, két bögre megerősítendő, melynek egyikebe az eleség, másikába pedig vízbe áztatott kenyér teendő, mivel a bögrébe egyszerűen öntött víz könnyen kiömlhet. — A szállí-tó ketrecz vagy kosár elővigyázatból zsákvászonnal levarrandó, az állatok alá pedig puha szalma vagy széna teendő.

8. § Az állatok tartásáról és gondozásáról a tár-saság díjtalanul gondoskodik, csupán csak az eladott állatok után szed be e zimen darabonkét 25 kraj-czért. Helyeznig hasonlóan nem fizetetik.

9. § Minden kiállító jogositva van a baromfi bár-mely nemébel két törzs*) kiállítására; és számon felet-kiállítás iránt, az állatkerti igazgatóság külön nyi-latkozik.

10. § A kiállítóknak a kiállítási bizottság intéz-kedésében meg kell nyugodni a mi t. i. a kiállítási tárgyak elhelyezését, a jutalmak oda ítéletét sat. illeti.

11. § A fajtyúkorknál azok fajja világosan meg-nevezendő.

12. § Az állat és növénythonosító társaság tnykzásata nem pályázik a díjakra.

13. § A díjazás eredménye valamennyi hazai gazdasági szaklapban és napi lapokban is közöltet-ni fog.

14. § A kiállított megvehető s jelesnek talált ál-latok a társulat által megfognak vétetni s a kiállítás tarama alatt kisoroltatnak Egy darab sorsjegy áro 10 kr. A sorsolás eredménye hasonlóan közöltetni fog.

15. § A kiállítás megtekintése a közönség szá-mára díjtalan s csak is a rendes állatkerti bemeneti díj fizetendő. Kiállított ezt sem fizetik.

16. § Programmok bérmentesen megkeresésre az állatkerti igazgatóság által bár kinek küldetnek.

17. § Minden egyéb felvilágosítást az állatkert igazgatósága nyújt.

A kiállítási bizottság:

Grubicy Géyza b. elnök.

Xántus János b. t. Frivaldszky János b. t. Fekete János b. t. Dr. Karl János b. t. Serák Károly b. t. állatkerti igazg.

*) Egy törzs — egy him és két nőstény állat.

Megrohaná — „Mi dolog? — megbűknek az, ujra föléléd kit leteríték még? Nosza, menj el utadra újonnan”. Kolesgason ragyogó sisáknak csattant van sulya, S az lefeszelt a cherub foról, hullámi omolván A feketén kéklő bujzatnak, vállain; ekkor Vad Batu hátrázózik; de a dult kobelái feleség csak Adni halát és azt elvenni sietve, sugár kis Kardjával sebezte a vad arcot; ezért Batu kánnak Bősz dühe felbortyant, s villámú nagy vaa által Mint gyöngéd lilom, kit szelvész tör le, borult el. „Hajh, Batu! nem szűkeket szok a hős kardjára szemelni. A ki sok országot vágól hódítai, gyalázat Gyenge virágszállal szilajul jászudnok; előtted All, kire tengereken túl törsz, a magyar fejedelm; Kiméld gyermekimét, gyilkos, velem állj ki csatára!” „Béla! magyarhonnak koronás fejedelmé? kereslek; Eljöttem, hogy búszke nyakad járomba tanítsam”. „Nem ma lesz az, Batu kán; a magyart békóba szorítai. Nincs bitor és buta gőz; de szabad fölvel hal el inkább”. Ennyi beszéd kele a komoly országos bajon, és most Afrika rengetegén ha országnak közélébe Vérre sovár tigris tör, a két fejedelmi vad ily bősz Harczba vegül, zölde sugarak szemekből omolva. Ugy ropog a vas csont tagaikban, a fog s a karom közt. A paripák jelölék uraiknak nagy csatalangját; Kürti nyertessel, neki öblösödött nyilatokkal Orraikon s tarkán ragyogó szemekkel, az égnék Agaskodva, viszont rohan össze Arabia s Erdély. A Batu arczükén, noha érez, ridegen futá sápadt Bősüllet árnya, midőn a honért áldozni meőnre, Mennyieik ha reá nem ügyelnek — ront hogy elője. Béla pediglen szent bevületelt, szent bizalommal Véli magát s támad; esatottagnak az éles aczélók, S rölök a sustorgó szikrák pattognak; a pajzsok Tükőre döng, ropog és horpad sok mennykü csapástól. Mig e dobottot csata zeng, iszonyu riadás kél, Rázza meg a levegőt s Bik bércei visszarikoltják. És hogy a két fejedelm két fél ford sorsa felett viv, Jön rohanással elő, por-vérrel s fődve sebekkel, Tájékosan piripán, a hős Rugas, komoly arczán Hozza veszelő jeleit s ajakán vész gyásztelet híret:

A szaboi hitelbank forgalom-kimutatása

1874 január 1-től mártius 31-ig.

Bevétel.

Páutzári maradvány 1873 dec. 31.	002545.26
Betételektől	95312.75
Visszaíratott váltók	81587.33
kötvények	64331.—
előlegek	2365.—
Befizetett kamatoktól	6730.07
előlegek	297.81
Késedelmi kamat	26.40
Kezelés s nyomtatvány	432.75
Tartalék alap	123.16
Szelvény	128.56
Jutalék	24.15
Részvény átirás	77.—
Összeg:	252181.24

Kiadás.

Betételek visszafizetése	028967.17
után visszafizetési kamat	244.80
Kölcsönök váltóira	114330.—
kötvényekre	79185.—
előlegekre	4491.15
Kamatok visszafizetése	18.93
Üzleti költség	209.47
Tisztítzások	524.97
Nyomatványok	102.94
Házber	150.—
Vegyes kiadás s adakozás	611.10
Szelvény	125.18
Folyó számlára	4074.82
Igazgatói nyremenyrés	1136.39
Viszlezártólásokra	2416.38
Jótekmű célra	133.55
Osztalék	3786.—
Pénzmaradvány 1874 mart. 31.	12223.39
Összeg:	252181.24

Nyiregyháza 1874. mártius 31.

Homoly László
könyvelő.

Vasuti közlekedések.

A „tiszaivideki“ vasutovonatok indulása, Nyiregyházi: Miskolcz Kassa felé 5 óra 30 perczkor d. u. és 7 óra 48 perczkor reggel. Nyiregyháziól Debreczen felé indul 10 óra 45 perczkor d. e. és 7 óra 18 perczkor este. Nyiregyháziól indul Ungvár felé 8 óra 20 perczkor reggel. (szeredán, szombaton 6 óra 47 perczkor este; érkezik 6 óra 5 perczkor este és (szeredán szombaton) 10 óra 17 perczkor d. e.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terményesarnoknál apr. hó 11-én bejegyzett terményárak.

Piaci ár	Kereskedési ár
Rozs 00—00 fontos 4.80—5.00	100 köbötölkezdve
78—80 „ 0.00—0.00	5.25—5.40
79—80 „	vámmáza szer. 7.15—7.30
Buza „ 6.50—7.00	3.80—3.75
Arpa „ 3.10—3.25	6 termés,
Zab „ 2.15—2.20	8.00—8.75
Tengeri „ 4.15—4.50	8.50—8.00
Köles „ 4.10—4.20	6—6.5000
Bab, tiszta fehér „ 5.50—6.00	5.50—6.00
Káposztarepce „ 0.00—0.00	8.00—1.050
Lenmag „ 6.00—6.00	16.00—17.25
Gomborka „ 0.00—0.00	26
Kendermag „ 0.00—0.00	
Mak „ 9.50—10.00	
Napraforgóolaj „	
Szesz 80 fokú magy. iteze	

Szerkesztői Levéltáska.

— **S. G. urnak.** Az újabb küldemények nem adhatók. Különösen a technika tessék több gondot fordítani. Őben nem hiányzik a nemes hazalom, azért jó neven venni, ha felhívom figyelmét, legkülönösen a magyar irodalom tanulmányozására, értek nem annyira tankönyveket, mint a magyarköltők műveit a legregyebb időkbeli jó tarsalogni ezekkel a régi jó szellemekkel. Töszökere magyar irályt, zamatot, kedvességet, vonzó buhájt ezek adhatnak. Sikerét mindbizonyal tapasztalni fogja. Addig is igen köteleznie egy pár gazdasági czikkkel Szives időszelvet.
— **G. L. -nak K. Vardá.** Leveledet örömmel vettem; a dolgotban eljárak, magánvelében többet

— **P. A. urnak Kárász.** Gondolati költeményeiben elég szépek, emelkedettek, nem hiányzik e csattanóság se, egy hita van csak és ez az elapósított, minden plasticitás, domborodás nélküli irály. Nagy mesteriség, helyesebben művészet a nyelvet könnyen kezelni. Ez hiányzik még önnél. Különböző közleményeit szivesen látjuk. A mi a prozat illeti: derek dolog az a szakadozottsg, azonban az külömbféle tárgyak közt még is szükségessé képen kell lenni, bizonyos szellemi kapcsolnak, mely az egészét összatrasa Híreket, vidéki eseményeket örömmel venném.
— **y - r-nek Várd A** város híreket szivesen varjuk.

Felelős szerkesztő: **Lukács Ödön.**

HIRDETÉSEK.

729. á. ú.
1874.

Árverési hirdetés.

Néhai Siska János hagyatékában maradt 933. számú ház, f. é. ápril hó 25-én d. u. 3 órakor a város házánál a legfőbbet igérnek árverés utján el fog adatni. Kelt Nyiregyházan, 1874. ápril 17-én tartott árvaszéki ülésben.

Kmethy István,
árvaszéki jegyző.

253. á. ú.
1874.

Árverési hirdetés.

Néhai Strbik Dánielné hagyatékához tartozó 1331. számú ház, az illető felek kívánatára f. é. ápril hó 29-én d. u. 3 órakor a város házánál nyilvános árverésen el fog adatni.

Kelt Nyiregyházan, 1874. ápril 17. tartott árvaszéki ülésben.
Kmethy István, árvaszéki jegyző.

263. á. ú.
1874.

Árverési hirdetmény.

Néhai Pampuch Mihály hagyatékához tartozó 1167. számú ház, f. é. ápril 25-én d. u. 3 órakor a város házánál nyilvános árverés utján el fog adatni.

Kelt Nyiregyházan, 1874. ápril 17. tartott árvaszéki ülésben.
Kmethy István, árvaszéki jegyző.

HIRDETÉSEK.

Előfizetési főlhívás.

1874. január 1-én új előfizetést nyitottunk a

„SORSOLÁSI TUDOSÍTÓ“

harmadik évfolyamára,

mely

minden házban után havonként

2—3-or jelenik meg.

Egészévi előfizetési díj:

Budapest számára díjmentesen a házhoz

hordva 2 frt.

Az osztr-magyar tartományok számára díj-

mentesen postán küldve 2 frt.

Német-, Olaszország, Danajeledelemiségek,

Szerbia és Svájc számára 2 frt 50 kr.

Ujjonnan jelentkező előfizetőknek a már

megjelent számok még rendelkezésre állnak.

Hirdetések olson vetetnek föl

A „sorsolási tudósító“

(10—3) kiadó hivatal-
Budapest, halvány-utca 9. sz.

Árverési hirdetmény.

A nyiregyházi királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírre tétetik miként Garay Györgynek Kresztjánkó Mihály elleni végrehajtási ügyében utóbbtól végrehajtás alá vont s a nyiregyházi 1699 számú tjkvbe A + 2 sorszám alatt bevezetett ingatlan a f. 1874. évi május hó 11-ik és szükség esetében a f. 1874. évi június hó 15. napján délelőtt 10 órakor ezen kir. tszék hivatalos helyiségében tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet igérőnek el fognak adatni.

Feltételek: Kikiáltási ár 300 frt.

Bánom pénz 30 frt.

Vevő a birtoknak azonnal birtokába lép.

A vételár fizetendő 3 részletben, és pedig az első részlet a leütéstől számítandó 1 hó, a 2-ik részlet 3 hó, a 3-ik részlet 6 hónap alatt esedékes 6% kamatokkal.

Azon jelölösek bítelezők, kik a bíróság székében vagy ennek közelében nem laknak ezenel felszólíttanak, hogy a vételár felosztása alkalmával beendő képviseléseitől végett a hatóság székében megbizottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező a hivataltól kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Egyidegű felhívatnak mindazok is kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek véneik, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt habár külön értesítést nem vettek is, nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a nyiregyházi kir. tszék tki osztályának 1874 mártius hó 28-án tartott üléséből.

(3—2) **Papp László**
s. tkönyvezetű.

129.
1874.

Árverési hirdetmény.

Néhai Koska János és Vitál Zsuzsánna hagyatékához tartozó 400 ftra becsült 1667. számú ház folyó évi ápril hó 25-én délutáni 3 órakor a városházánál, nyilvános árverés utján el fog adatni.

Kelt Nyiregyházan, 1874. mart. 27-én tartott árvaszéki ülésben.

Kmethy István,
árvaszéki jegyző.

Hirdetés.

A nyiregyházi t. kir. törvényszéknek f. é. 3915. sz. a. kelt végzése folytán a Szamuely Ede és neje hagyatékához tartozó több rendbeli ingóságok, jelesen butorok, házi berendezési tárgyak s felszerelvények, ruhanemtek f. é. 1874. ápril 22-én, szükség esetén következő napjain d. e. 9 órakor a helyszínen a tokaji-utczán Dr. Sziklasi ur házában önkéntes nyilvános árverésen a legtöbbet igérőknek készpénz fizetés mellett eladotni fognak.

Kelt Nyiregyházan, ápril 17-én 1874.

Fekete László,
ki küld. bír. végrehajtó.

Lakváltoztatás.

Tisztelt ügyfeleimet értesítem, hogy lakóamat mai napon a nagydebreczeni utczai 1536. számú házamból, a szarvas-utczai 8-ik számú házba tettem által.

Nyiregyházin, 1874. évi ápril hó 18-án.

Hvezda Gusztáv,
köz- és váltó ügyvéd.

Diófa-deszka

87 szál, 3 czol vastag, 1—1½ láb széles, 1—2 öl hosszúságú — szép habos diófa-deszka eladó; □ lábja egy frt. ötven krajczár.

Bővebb értesítést lehet nyerni Tisza-Lökön **Önody Géza** szolgabírónál.

Juhász Irén

leányom női öltönyvarrást, egyszerű és diszített alakban — drágább kelmékből is — minden idényre s a legújabb divatigényeknek megfelelőleg, vezetésem és felelősségem mellett elfogad Nyiregyházan a nagy-kállói utcuzán.

Juhász Kálmáné.

lfj. Hartstein Ignácznál jó minőségű

tölgyfának

(5—4) **öle 9 frt.**

Meltóságos Lónyay János ur eszenyi birtokán az uraság által általandó becsiteltes esikös örzetecsi kirtató és levéltelleg is darabonkint biven számított legelőre a bejelentések elfogadotnak. A legelőre kancza és horvát esikök nemkülönbön heverő és fias kanczakik is felvértetnek. Egészsgügyi szempontból a tiszelt értelekelt közönség áról is értesítetk, miszerint a felleveendő állatok a legelőrehajtás előtt ápril 24-től kezdve mindennap reggel Lónyayn a tisztartónál bemutatandók, hogy elővigyázatból állatorvosilag is megvizsgálhatassanak. Egy db után fizetendő 8 fr. o. é. (3—1)
Geszler Vilmos, tisztartó.

LEGELO CSIKOK RÉSZÉNE.